

січень
2021

Stella Maris

ПІДТРИМУЄ МОРЯКІВ ТА РИБАЛОК В УСЬОМУ СВІТІ

В номері

Порт Фокус

Портсмут, Англія, Великобританія

Неділя в морі

з отцем Піо Ідоу

Історії Віри

Сестра Кейтлін Редідо

Навчаючись Вірі

Що такого особливого у
звичайному часі?

Стелла Маріс (Морський Апостолят) – це католицька благодійна організація, що підтримує моряків у всьому світі.

Ми надаємо практичну та пасторальну підтримку всім морякам, незалежно від національності, віри або раси. Наші портові капелани і волонтери відвідують судна, вітають моряків, пропонують благодійну допомогу та консультації, практичну допомогу, догляд і дружбу.

Стелла Маріс є найбільшою мережею в світі з відвідування суден, яка працює в 339 портах з 227 портовими капеланами по всьому світу.

Ми можемо продовжувати свою працю лише завдяки щедрим пожертвам наших прихильників та волонтерів.

Підтримати Стелла Маріс пожертвою можна на сайті: www.apostleshipofthesea.org.uk/ways-donate

Морський Апостолят 39 Площа Екклстона
Лондон, SW1V 1BX

Тел: +44 020 7901 1931

Електронна пошта:

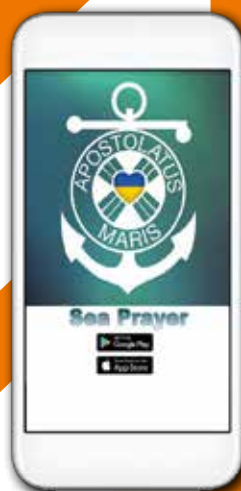
info@apostleshipofthesea.org.uk

[facebook.com/AoS.GB](https://www.facebook.com/AoS.GB)

www.apostleshipofthesea.org.uk

Зареєстрована благодійна організація в Англії та Уельсі № 1069833
Зареєстрована благодійна організація в Шотландії номер SC043085
Реєстраційний номер компанії 3320318

Images: Pg 2, and back cover courtesy of Stella Maris.
Front Cover, Pg3 – Pg11 courtesy of iStockphoto.

**БЕЗКОШТОВНИЙ
ДОДАТОК
ШУКАЙТЕ 'SEA PRAYER'
В МАГАЗИНІ ДОДАТКІВ**

Sea Prayer

 Download on the
App Store

 Download from
Google Play

Стелла Маріс надає морякам практичну та інформаційну підтримку і уважного співрозмовника

ПОРТСМУТ, АНГЛІЯ, ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Єдине острівне місто у Великобританії Портсмут на південному узбережжі Англії, широковідоме як Дім Королівського флоту. Заснування морського порту сягає століть, і Портсмут був першою лінією оборони від французьких вторгнень у 1545 році.

Але найстаріші комерційні доки знаходяться в Камбер Докс, де власник флоту торгових суден вирішив, що це ідеальне місце для торгівлі з Нормандією. Торгівля почалася в 1180 році з Камбера, і невелике містечко виросло навколо цих доків у місто, яке зараз є Портсмутом. Набережна Камбер у доках тепер є домом для більшості рибальського флоту, що залишився, а також для відвідування рибальських човнів протягом року.

У місті знаходиться найстаріший у світі сухий док, а також ряд відомих кораблів, включаючи корабель Генріха VIII, Мері Роуз, Кораблі ІІ Королівської величності Вікторія та Ворріор, а також вежа Спіннакер, яка є однією з

найвищих споруд Великобританії. Місто є осідком для двох соборів. Англійський собор Святого Томи та Римо-католицький собор Святого Івана Євангелиста.

А Портсмутський міжнародний морський порт є новим. Наприкінці 1960-х років були досліджені різні місця та локації, в результаті порт відкрився в 1976 році з поромними маршрутами через Ла-Манш до Нормандських островів і до Франції. Кількість маршрутів і компаній, що працюють у порту, зростає разом із круїзними судами та постійно зростаючою промисловістю порту.

У 1986 році відкрився вантажний порт, який прославився бананами, які прибували до Великобританії. З тих пір Портсмутська міська рада купила і керує ресурсом, який тепер називається Portico, і тепер це багатомільйонна операція з обробки вантажів.

Незважаючи на досить невеликий порт, Морський Апостолят має спеціальну команду відвідувачів кораблів, які обслуговують міжнародний

порт Портсмута, які сумлінно надають будь-яку підтримку, необхідну морякам з 2001 року. Вона починалася з невеликої команди з трьох осіб і зростає протягом перших років, до восьми волонтерів і додавання невеликого центру моряків у 2009 році. Команда регулярно відвідувала кораблі, вітала моряків у центрі, де вони могли дзвонити додому, відпочивати, грати в настільні ігри та просто мати місце поза кораблем. Команда, при необхідності, організовує богослужіння, або Євхаристійні служби на борту, якщо священників немає.

На жаль, через те, що на вантажній стороні порту мало місця, центр довелося закрити протягом 2021 року. Зараз порт розглядає можливість надання ще однієї кімнати в іншій частині порту, яка має бути готова на початку 2022 року. Відсутність центру не зупиняє жертвності, відданості, віри чи любові команди Стелла Маріс, яка відвідує кораблі та підтримує трударів моряків, які відвідують порт.

Стелла Маріс капелани для Південних портів

Містер Чарльз Стюарт

Електронна пошта: charles.stuart@stellamaris.org

Мобільний: 07843739579

Містер Грегорі Хоган

Електронна пошта: gregory.hogan@stellamaris.org

Мобільний: 07963345618

Неділя в морі З о. Піо Ідоу

**ДРУГА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ РІЗДВА
НЕДІЛЯ, 2-ГЕ СІЧНЯ**

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЙОАНА 1:1-18

Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово, і Слово було — Бог.

З Богом було воно споконвіку.

Ним постало все, і ніщо, що постало, не постало без нього.

У ньому було життя, і життя було - світло людей. І світло світить у темряві, і не поїняла його темрява.

Був чоловік, посланий Богом, ім'я йому - Йоан. Прийшов він свідком - свідчити світло, щоб усі з-за нього увірували.

Не був він світло - був лише, щоб свідчити світло.

Справжнє то було світло - те, що просвітлює кожну людину. Воно прийшло у цей світ.

Було у світі, і світ ним виник - і світ не впізнав його.

Прийшло до своїх, - а свої його не прийняли.

Котрі ж прийняли його - тим дало право дітьми Божими стати, які а ім'я його вірують;

які не з крові, ані з тілесного бажання, ані з волі людської, лише - від Бога народилися.

І Слово стало тілом, і оселилося між нами, і ми славу його бачили - славу Єдинородного від Отця, благодаттю та істиною сповненого.

Свідчить про нього Йоан, і проголошує, промовляючи: «Ось той, про кого я говорив: Той, що йде за мною, існував передо мною, був раніше за мене.»

Від його повноти прийняли всі ми - благодать за благодать.

Закон бо був даний від Мойсея, благодать же й істина прийшла через Ісуса Христа.

Ніхто й ніколи Бога не бачив. Єдинородний Син, що в Отцевому лоні, - той об'явив.

ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

Христос є «справжнє світло, що просвічує кожну людину». Той, Хто на початку був у Бога і через Якого все сталося, став світлом для людей.

Світло Христове «світить у темряві, і темрява не подолала його». Правда, є багато тих, хто відкидає Христа, які не приймають Його, «але всім, хто Його прийняв, хто увірував у Ім'я Його, дав силу стати дітьми Божими». Це невимовний дар, який ми отримали у Христі Ісусі, дар божественного синівства.

У Христі ми стаємо синами і дочками Божими. Святий Афанасій каже, що «Син Божий став людиною, щоб ми стали Богами». А Катехизм Католицької Церкви навчає, що «Слово стало тілом, щоб зробити нас «причасниками Божественної природи». Це можливо, тому, що Христос є правдивим Богом і правдивою людиною. Існуючи відвіку як Друга Особа Пресвятої Трійці, Слово Боже втілилося в лоні Діви, щоб запросити нас до участі в Його божественному житті. Євангеліє говорить, що «від Його повноти ми всі прийняли благодать на благодать». Виправдані Христом, який помер за нас на Хресті, тепер ми можемо справді сказати «Отче наш, що на небесах». Це великий привілей, але водночас це і велика відповідальність. Ми ніколи не зможемо бути справжніми дітьми Божими, якщо не прагнемо бути такими ж святими, як Він.

Давайте завжди дякувати Богові за дар Божого синівства. У цей різдвяний період, коли ми споглядаємо Немовлятку Ісуса, що лежить у яслах, давайте благувати Його, щоб світло Його благодаті освітило темряву наших сердець і змінило наше життя, щоб Його слава виявилася в нас.

ХРЕЩЕННЯ ГОСПОДНЄ НЕДІЛЯ, 9-ТЕ СІЧНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ 3:15-16,21-22

А із-за того, що люди вижидали (Месії), кожен сам у собі розмірковував про Йоана, чи не він часом Христос.

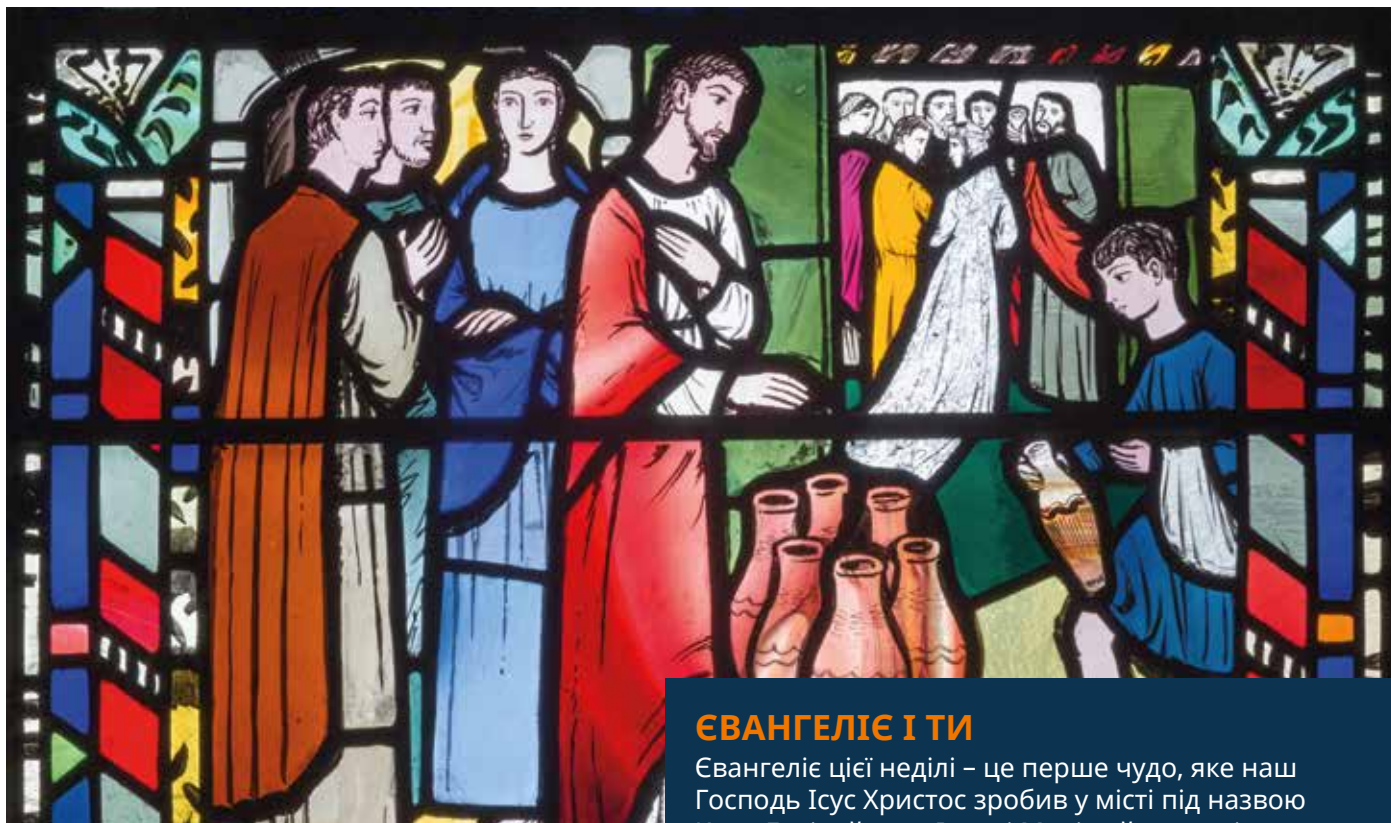
Йоан, звертаючись до всіх, озвався: "Я вас хрищу водою, але йде сильніший від мене, якому я негідний розв'язати ремінь від взуття. Той буде вас христити Духом Святим і вогнем. Коли увесь народ христився, і коли Ісус, охристившись, молився, відкрилось небо, і Святий Дух у тілеснім вигляді, немов голуб, зійшов на нього, та залунав з неба голос: "Ти - мій Син любий, тебе я вподобав."

ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

Народ чекав, «і всі люди в серцях своїх питали про Івана - він, можливо, Христос». Ймовірно, що ці люди знали про події, які супроводжували народження Івана Хрестителя. І, безсумнівно, їх приваблював його спосіб життя та досконалість його проповіді. Вони зрозуміли, що тут щось незвичайне, і задумалися, чи міг би Іван бути очікуваним Месією. Але Іван швидко виправив їх, сказавши: «Я хрещу вас водою; але прийде сильніший за мене, ремінець на сандалій якого я не гідний розв'язати; Він хрестить вас Духом Святим і вогнем».

У «Діяннях апостолів» святий Павло говорить нам, що «Іван хрестив хрещенням покаяння, говорячи людям вірити в Того, Хто мав прийти після нього, тобто Ісуса» (Дії 19:4). Іван робив наголос на покаянні, наверненні, бажанні духовного очищення та зобов'язанні дотримуватися Божого закону. Усе це мало налаштувати душі на прийняття Христа, який «хрестить вас Духом Святим і вогнем». І коли Христос прийняв хрещення від Івана, було сказано, що «відкрилось небо, і Дух Святий зійшов на Нього в тілесному вигляді, як голуб, і пролунав голос із неба: Ти Син Мій Улюблений; тебе я вподобав».

У християнському хрещенні ми стаємо усиновленими дітьми Отця, членами Церкви, Тіла Христового і храмами Святого Духа. Хрещення змиває пляму первородного гріха і робить нас претендентами на Царство Боже. Через це спасительне таїнство Бог наповнює нас освячуючою благодаттю, яка робить нас приємними Йому. Свята Трійця, ніби, оселяється в нас. Давайте ми не будемо ображати Бога, вчиняючи навіть один смертний гріх.

ДРУГА НЕДІЛЯ НЕДІЛЯ, 16-ТЕ СІЧНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ІОАНА 2:1-11

Третього ж дня весілля відбувалося в Кані Галилейській, і була там мати Ісусова. Отож запрошено на те весілля й Ісуса та його учнів.

Коли ж не вистачило вина, мати Ісусова й каже до нього: «Вина в них нема.»

Відрік їй Ісус: «Що мені, жінко, - а й тобі? Таж не прийшла година моя!»

Але мати його мовила до слуг: «Що лиш скаже вам, - робіть.»

Було ж там шестеро кам'яних посудин на воду, щоб очищуватися по-юдейському; кожна вмщала дві або три мірки.

Сказав їм Ісус: «Наповніть посудини водою.» Вони й виповнили їх по вінця.

А він їм далі каже: «Зачерпніть тепер та й несіть до старости весільного.» Тож понесли.

Коли ж покуштував староста воду, що на вино обернулась, - а не знав же, звідки воно взялося: слуги лише знали, котрі води зачерпнули були, - то закликав староста молодого

і до нього мовив:; «Всяк чоловік добре вино спершу подає, а гірше, - як уп'ються. Ти ж приховав добре вино аж он по сю пору.»

Ось такий чудес початок учинив Ісус у Кані Галилейській, і велич тим свою об'явив, - тож і учні його увірували в нього.

ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

Євангеліє цієї неділі – це перше чудо, яке наш Господь Ісус Христос зробив у місті під назвою Кана Галилейська. Ісуса і Марію, його матір, запросили на весілля, і на весіллі у молодих закінчилося вино. Марія помічає, що вино закінчується. Вона підходить до свого Сина і каже йому: «Не мають вина». І яка відповідь Ісуса? «Жінко, яке відношення це має до мене? Моя година ще не настала». Така відповідь збентежила б іншу людину. Але не Марію. Вона, добре знаючи свого Сина, звертається до слуг і каже їм: «Робіть, що Він вам скаже».

Для єврейського народу вино є символом радості. Для нас, християн, ми маємо справжню духовну радість, коли маємо освячуючу благодать. Наше вино закінчується, коли ми втрачаємо освячуючу благодать внаслідок смертного гріха. Марія дає нам приклад того, що робити, коли ми ризикуємо залишитися без вина, коли ризикуємо втратити освячуючу благодать. Вона наближається до Ісуса. Коли внаслідок гріха чи невірності ми втрачаємо Ісуса, ми повинні бути достатньо сміливими, щоб звернутись до Христа у впевненій молитві й попросити Його про допомогу. Молитися означає з довірою підходити до Ісуса, знаючи, що Він не відмовиться нам допомогти.

А якщо ми не такі впевнені, то приступимо до Пресвятої Діви Марії. Як наша мати, вона уважна до наших потреб, вона знає, коли у нас закінчується «вино», коли нам загрожує втрата Ісуса, і ще до того, як ми звернемося до неї в молитві, вона вже підійшла до свого сина Ісуса, заступаючись за Нас. Ось чому важливо, щоб ми мали якусь форму відносин з Марією, хоча б на знак вдячності за численні ласки, які вона вимолює для нас перед Богом.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ НЕДІЛЯ, 23-ТЕ СІЧНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ 1:1-4; 4:14-21

Тому, що багато хто брався скласти оповідання про речі, які сталися між нами, як то нам передали ті, що були від початку наочними свідками й слугами Слова, вирішив і я, вивідавши про все докладно від початків, тобі написати за порядком, високодостойний Теофіле, щоб ти знав стійкість науки, яку ти прийняв. Ісус у силі Духа повернувся в Галилею, і чутка про нього рознеслась по всій околичній країні.

Він навчав по всіх їхніх синагогах, і всі його хвалили.

І прибув він у Назарет, де був вихований, увійшов своїм звичаєм суботнього дня в синагогу й встав, щоб читати.

Йому подано книгу пророка Ісаї, і, розгорнувши книгу, він натрапив на місце, де було написано:

“Господній Дух на мені, бо він мене помазав. Послав мене нести Добру Новину бідним, звіщати полоненим визволення, сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю, оповістити рік Господній сприятливий.”

А згорнувши книгу, він віддав її слугі та й сів. Очі всіх у синагозі були пильно звернені на нього.

І він почав до них говорити: “Сьогодні збулось це писання у вухах ваших.”

ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

У євреїв був звичай читати Святе Письмо на своїх зборах у синагозі в суботу. Ісус також прийняв той самий звичай і «ходив до синагоги в суботній день», де Йому вручили для читання сувій пророка Ісаї. І, прочитавши зі звитку, він згорнув його «і віддав його слугі та й сів. І очі всіх у синагозі були звернені на нього. І він почав говорити їм: «Сьогодні збулося це Писання, що ви почули». Подібно до того, як євреї мали звичай читати Святе Письмо на своїх синагогальних зборах у суботу, так і християни читають Слово Боже на літургійних зібраннях.

Літургія є місцем зустрічі Бога та Його народу. Другий Ватиканський Собор говорить нам, що «Коли насправді християни збираються, перш за все в неділю, щоб відслужити Євхаристію, вони зустрічають Христа, що присутній у Церкві, коли вона молиться і служить, присутній у Його Слові, оскільки це Він говорить коли в Церкві проголошується Святе Письмо, присутній в особі священика, присутній особливим чином в Євхаристійній жертві, під освяченими видами хліба і вина (пор. SC, п. 7)».

Природне місце для читання Святого Письма – Літургія. Святе Письмо оживає і знаходить повне вираження у священній літургії. Разом з іншими літургійними текстами вони стають великою молитвою хвали Богу. Коли ви берете участь у Службі Божій, чи звертаєте ви увагу на Боже Слово, яке проголошується? Але що важливіше, чи знання, які ви отримуєте, слухаючи Слово Боже, допомагають вам більше поклонитися Ісусу в Євхаристії? Пам'ятаймо одне: наша участь у Літургії вимірюється не тим, які дії ми можемо виконувати на Богослужінні, а тим, наскільки глибоко ми можемо проникнути в таємницю Пресвятої Євхаристії.

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ НЕДІЛЯ, 16-ТЕ СІЧНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ 4:21-30

І він почав до них говорити: "Сьогодні збулось це писання у вухах ваших."

Всі свідчили про нього і чудувалися словам ласки, які линули з уст його, й говорили: "Чи ж він не син Йосифа"?

А він казав їм: "Ви певно скажете мені цю приповідку: Лікарю, вилікуй себе самого. Про що ми чули, що сталося в Капернаумі, зроби те й тут на твоїй батьківщині."

Він же додав: "Істинно кажу вам: Ніякого пророка не приймають добре в своїй батьківщині."

Та я вам кажу по правді: Багато вдів було в Ізраїлі за днів Іллі, як закрилось було небо на три роки й шість місяців, і великий голод лютував по всьому краю, однак, ні до однієї з них не був посланий Ілля, тільки в Сарепту, що в краю Сидонським, до вдови жінки.

Та й прокажених теж в Ізраїлі було чимало за пророка Єлисея; однак, ніхто з них не очистився, крім сирійця Наамана."

Почувши це, всі в синагозі наповнилися гніву і, вставши, вигнали його геть за місто і повели його на край гори, на якій було збудоване їхнє місто, щоб скинути його додолу.

Та він, пройшовши серед них, пішов далі.

ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

Наш Господь Ісус розпочав Своє публічне служіння, проповідуючи в синагозі свого рідного міста Назарет, і люди високо відгукувалися це і були вражені Його милосердними словами. Але все швидко змінилося, коли вони почали дивитися на його особу і ставити запитання на кшталт: «Чи не син це Йосифа?» І оскільки вони думали, що знають його, тому що були знайомі з ним, вони відкидали його слова.

Євангеліє може бути чудовим джерелом розради та піднесення, але водночас воно може бути суворим і вимогливим. Коли ми слухаємо Євангеліє, добре робити це з відкритим серцем і розумом. Церква буде вести нас і навчати. Святий Дух навчатиме нас у всьому і допоможе нам зрозуміти, як реагувати на євангеліє в нашому житті. Єдине, чого ми не хочемо робити, це штовхати Ісуса на край скелі або вважати його вчення марним. Вчення Ісуса втішає нас, бо це євангелія любові і милосердя, миру і примирення. Але це також євангелія, яка говорить: «Візьми свій хрест і йди за Мною», євангелія, яка закликає до навернення серця та зміни нашого способу життя.

Прийняття Божого Слова у всій його повноті, навіть коли це боляче, є великим актом віри та відданістю волі Божій. І ми маємо приклади людей у Святому Письмі, які віддалися Божому Слову, навіть коли це означало для них великі страждання та труднощі. Таким прикладом є Пресвята Діва Марія, яка з повною довірою віддала себе Слову Божому, оголошеному їй у посланні Ангела. Якщо ми повністю віддаємо себе з відкритим серцем Божому Слову, Він може творити чудеса в нас і через нас.

Сестра Кейтлін Редідо

➤ Сестра Кейтлін Редідо, філіппінка-черниця, народилася в 1981 році в місті Дженерал Сантос. Через кілька днів після закінчення університету вона вступила до конгрегації Слуг Божого плану, релігійної громади, заснованої 15 серпня 1998 року зі схвалення кардинала Аугусто Варгаса Альзамори С.Дж. Архієпископ Ліми і Примаса Перу.

Слуги Божого плану — це релігійна інституція богосвячених жінок, які живуть у повній апостольській доступності, живуть у спільноті та віддають себе Богу в євангелізації та солідарності в служінні, з особливою увагою до немічних, хворих, бідних та всіх братів і сестер, які страждають. Вони носять облачення, яке їх ідентифікує, щоб у цьому апостольському служінні та благодійній роботі, яку вони здійснюють, була визнана їхня явна підтримка віри Церкви та її місії.

Сестра Кейтлін розпочала своє навчання на Філіппінах і продовжила в Центрі формування служителів у Лімі, Перу. Вона працювала в Перу протягом 15 років у Формаційному центрі, очолювала апостолят у населених пунктах і була вчителем музики для дітей з фізичними вадами, а також долучалася до тюремного служіння.

Вона також була учасницею музичного гурту «Siervas», музичного служіння, яке євангелізує через музику, і може служити не лише в різних провінціях Перу, а й в Еквадорі, Чилі, Колумбії, Уругваї, Бразилії, Коста-Ріці, Сальвадорі, Гватемалі, Панамі, Гондурасі, Мексиці та США. У 2020 році вона служила в Себу, Філіппіни, приділяючи особливу увагу бездомним на периферії та в тюремному служінні. Зараз вона вивчає теологію тіла за програмою сертифікації в Інституті теології тіла. У 2021 році її перевели до Італії, а в середині року вона бере на себе нову місію, як помічник міжнародного директора Стелла Маріс, головний офіс якого знаходиться у Ватикані, Рим.

“Я відчуваю величезне Боже благословення, що дозволив мені стати частиною світу Стелла Маріс. Як філіппінка, для мене велика честь працювати в цій галузі, оскільки третина моряків світу є філіппінцями і були визнані одним з економічних драйверів Філіппін. У цей час пандемії, це благословення працювати для наших моряків, беззбройних воїнів, які постійно борються щодня, щоб транспортувати їжу, товари та інші послуги кожному з нас по всьому світу.

Маючи всього шість місяців у цій галузі роботи, я відчуваю себе благословенною, бо познайомилася з капеланами Стелла Маріс і деким з волонтерів з різних частин світу. Кожен день я вивчаю різні речі, для координації з людиною, відповідальною за офіс. Я хочу не тільки зробити більший внесок з мого досвіду служіння нужденним, але й вчитися у багатьох людей, від капеланів Стелла Маріс, від волонтерів і тих, хто стоїть за цим апостольством, які працюють в тиші, які продовжують віддавати себе євангелізації в усіх людських сферах. Для мене велика честь працювати з вами, бути частиною Церкви, якій жоден простір людської природи не чужий, звертатися до всіх, хто працює в морі та до їхніх сімей, про яких можуть забувати, але ніколи вони не забудуть в очах Божих.

Що такого особливого у звичайному часі?

➤ **Яка мета звичайного часу Більшість католиків розуміють значення Адвенту, Різдва, Великого посту та Великодня, але звичайним час легко злегковажити й забути.**

Причетність до Божественного життя Божого є щоденним буттям охрещеного християнина. Його відзначають такі урочистості, як Різдво та Великдень, але всі знають, що святкування не означає, що звичайні дні є неважливими. Я можу відсвяткувати свій ювілей додатковим вишуканим обідом, але це не означає, що я не люблю свою дружину інші 364 дні в році. Літургія виражає те, що має бути основною позицією кожного моменту нашого життя, і саме це в даному випадку означає слово «звичайний», а не стомлюючий чи нудний, що ми іноді асоціюємо з цим словом. Латинською мовою було *tempus per annum*: буквально «час у році». Те звичайне, що належить до звичайного порядку чи курсу: увесь час, повсякденно, звично.

Це пов'язано з порядковим, що означає «відрахований час». Це неділі з порядковим числом: П'ята неділя звичайного часу, двадцять сьома неділя тощо. У літургійному календарі є два блоки звичайного часу. Один дотримується різдвяного циклу (в основному від Хрещення Господнього, яке займає місце першої неділі звичайного часу, до Попельної середи). Інший слідує за пасхальним циклом (в основному від П'ятидесятниці аж до Пришестя наступного року). Розпізнати їх можна за літургійним зеленим кольором.

Не так, щоб у цих «звичайних неділях» бракувало таємниці Христа. Універсальна норма говорить:

«Крім того, що ці пори року мають свій особливий характер, у річному циклі залишаються тридцять три або тридцять чотири тижні, які не відзначають певного аспекту таємниці Христа. Скоріше, особливо по неділях, вони присвячені таємниці Христа у всіх її аспектах. Цей період відомий як звичайний час» (¶143).

Ці неділі не розбивають таємницю Христа на дрібніші шматочки, вони подають її вповні. Просяйте світло крізь призму, і воно розбивається на веселку червоних, помаранчевих і синіх кольорів, але всі ці кольори знаходяться в білому світлі. Осяйте таємницю Христа через свята, і вона

розбивається на Різдво, Великдень і П'ятидесятницю, але всі аспекти таємниці Христа знаходяться в неділях звичайного часу.

Життя воскресіння святкується щонеділі, тому Ейдан Кавана сказав, що «неділя — це не маленький Великдень, скоріше Великдень — велика неділя». Те, що ми робимо щонеділі, ми робимо у більшій мірі на Великдень. Але ми живимося від пахощів воскреслого тіла Христа цілий рік.

Почуймо Писання.

Читання в ці неділі, як правило, є напівбезперервними читаннями певних розділів Святого Письма, особливо через Матея, Марка та Луку. Читаються великі частини кожного Євангелія, і ви можете спостерігати, як розділи переходять від однієї неділі до наступної. Календар був переглянутий з однорічного циклу на трирічний, щоб виконати бажання Другого Ватиканського Собору:

«Для того щоб трапеза слова Божого являлася вірним багатшою, треба щедріше відкривати біблійну скарбницю – так, щоб за визначений проміжок років людові було прочитано значну частину Святого Письма.» (Конституція про Святу Літургію, ¶51).

Звичайний час – це можливість помістити вчення Ісуса в контекст і прослідкувати думку до кінця. Урок Старого Завіту підібраний так, щоб він відповідав читанню Євангелія.

І куди це нас веде? До Христа, нашого Царю. Літургійний рік завершується урочистістю Христа Царя. Він посаджений у наших серцях, а також на небі, щоб виконувати волю свого Отця щоб відновлювати все. «Ми молимося, щоб усе створіння, звільнене від рабства, могло служити Твоїй величності й безперервно проголошувати Твою хвалу» (Збір для Христа Царя). Ми проходимо крізь повторювані літургійні роки, як камінь у полірування, розгладжуючись і освітлюючись нашим контактом з таємницями.

Д. В. Фагерберг

МОЛИТВА НА НОВИЙ РІК

О Свята Трійце, вислухай наші молитви в імені нашого святішого Отця Папи, наших єпископів, нашого духовенства та всіх, хто має владу над нами. Благослови, благаємо Тебе, протягом прийдешнього року всю Католицьку Церкву; зішли процвітання нашій країні та миру між народами світу; злий Твої благословення на наших друзів, родичів і знайомих і на наших ворогів; допоможи бідним і хворим; змилуйся над душами тих, кого цей рік відібрав у нас; і будь милостивий до тих, кого протягом року прийдешнього покличеш перед Твоїм судом. Амінь.

STELLA MARIS

Стелла Маріс є найбільшою мережею в світі з відвідування суден.

Ми покращуємо життя мореплавців і рибалок через нашу мережу місцевих капеланів та центрів моряків, експертну інформацію, адвокацію, та духовну підтримку.

Stella Maris регіональні координатори

Північна Америка і Кариби

Deacon Paul Rosenblum

Stella Maris Port Chaplain, Charleston Diocesan

Email: paul.rosenblum@stellamarismail.org

Mobile: +1 (843) 822-3572

Європа

Martin Foley

Stella Maris National Director, UK

Email: martin.foley@stellamarismail.org

Mobile: +44 7941 231628

Африка Індійського океану

Fr. Jacques Henri David

Stella Maris Port Chaplain, Port-Louis, Mauritius

Email: jachenri@intnet.mu

Mobile: + 230 57287348

Південна Азія

Fr. Johnson Chirammel

Stella Maris Port Chaplain, Cochin, India

Email: chirammelj@yahoo.com

Mobile: +91 9447308759

Західна Африка

Fr. Celestin Ikomba

Stella Maris National Director, Ivory Coast

Email: ikomba_celio@yahoo.fr

Mobile: +225 08041035

Південно-Східна Азія

Fr. Paulo Prigol

Stella Maris Director, Manila, Philippines

Email: pauloprigol@yahoo.com

Mobile: +63 908 819 0230

Латинська Америка

Fr. Samuel Fonseca, C.S.

Stella Maris National Director, Brazil

Email: samufonto@hotmail.com

Mobile: +55 (13) 9772 1191

Океанія

Sr. Mary Leahy, RSJ

Stella Maris Port Chaplain, Sydney, Australia

Email: smaryleahy@gmail.com

Mobile: +61 (418) 724 713

www.stellamaris.org.uk
facebook.com/StellaMarisOrg
twitter.com/StellaMarisOrg

STELLA MARIS